

Πρόλογος

Η μόδα αποτελεί κοινωνικό φαινόμενο που δεν περιορίζεται στην ενδυμασία, στην κόμμωση, την υπόδηση και γενικότερα την εξωτερική εμφάνιση και την κοινωνική συμπεριφορά. Εκτείνεται σε όλους τους τομείς δραστηριοποίησης του ατόμου αφού θεωρείται ένα μέσο αυτοεξαρσης και αναπαράστασης του «εγώ» μου. Η μόδα λειτουργεί ως τρόπος έκφρασης της ιδιαιτερότητας, της προσωπικότητας του ατόμου και εξωτερίκευσης των πτυχών του ιδεολογικού του κόσμου και του ψυχισμού του. Κάποιοι άνθρωποι, κυρίως οι νέοι μέσω αυτής αισθάνονται την ανάγκη άλλοτε να δείξουν την πρόοδο τους και άλλοτε την αποστροφή τους σε οποιοδήποτε συντηρητισμό. Από τους νέους τα τελευταία χρονιά έχει χρησιμοποιηθεί ως σύμβολο αμφισβήτησης της υπερκαταναλωτικής κοινωνίας όπου επικρατεί ένα κλίμα ανηθικότητας και επιβολής του ισχυρότερου στον αδύναμο. Ως επακόλουθο όλων των παραπάνω, εμφανίζεται η διάκριση των νέων σε διάφορες ομάδες.

Στην εργασία μας προσπαθήσαμε να εξετάσουμε τον τρόπο που ζουν και ντύνονται αλλά και τι προσπαθούν να δηλώσουν με αυτόν οι παρακάτω ομάδες νέων:

- 1) EMO**
- 2)GOTH**
- 3)HIP-HOP**
- 4)PUNK**
- 5)ΧΙΠΠΣ**

EMO

Ο όρος emo προφέρεται ίμο, προέρχεται από την λέξη emotional που σημαίνει συναισθηματικός. Αναφέρεται σε ένα παρακλάδι του πανκ που περιγράφει διάφορες παραλλαγές της μουσικής με κοινές ρίζες. Στα μέσα της δεκαετίας του '80 περιέγραφε μια υποκατηγορία του σκληροπυρηνικού πανκ που δημιουργήθηκε στη μουσική σκηνή της Ουάσιγκτον. Τα τελευταία χρόνια, ο όρος emocore συντομογραφία του «emotional hardcore»,

χρησιμοποιήθηκε επίσης για να περιγράψει τις συναισθηματικές παραστάσεις συγκροτημάτων στην σκηνή της Ουάσιγκτον και μερικές από τις περιφερειακές σκηνές όπως τα γκρουπ : Rites of Spring, Emprance, One Last Wish, Beefeater, Gray Matter ,Fire Party, και το Moss Icon. Ο όρος «emotive hardcore» περιλήφθηκε στο λεξικό για να περιγράψει την περίοδο. Κατά συνέπεια , ο όρος «ίμο» εξελίχθηκε σε έναν αόριστο προσδιορισμό , χωρίς να περιγράφει ένα συγκεκριμένο μουσικό ύφος .

Στα μέσα της δεκαετίας του 2.000, το ίμο έγινε στυλ ζωής . Γενικότερα οι «ίμο» είναι άτομα που μέσα τους κυριαρχεί το βαθύ συναίσθημα και δηλώνουν ότι αδιαφορούν για τα πάντα στη ζωή. Γι αυτό το λόγο, συνήθως , οι ίμο ταυτίζονται με την έννοια της εφηβικής αυτοκαταστροφής : μελοδραματικοί στίχοι , βόλτες στα νεκροταφεία , κομμένες φλέβες , βλέμματα προσηλωμένα στο κενό και χαρακωμένα χέρια. Ολ'αυτά όμως έχουν επιρροή και στην εξωτερική τους εμφάνιση . Οι ίμο έχουν ίσια ξασμένα μαύρα μαλλιά με μια φράτζα που καλύπτει το ένα μάτι , επειδή μισούν τη ζωή και , όπως λένε , και οι ίδιοι , βλέπουν την ζωή με μισό μάτι . Αγόρια και κορίτσια φοράνε κολλητά τζιν , κολλητές μπλούζες που απεικονίζουν ,συνήθως ονόματα διαφόρων ροκ συγκροτημάτων , διάσικτες ζώνες με καρφιά ή ανάλογα αντικείμενα και σκέιτ παπούτσια.

Εμο ...Τους ανακαλύψαμε...

Στην Αθήνα θα τους συναντήσετε παντού! Ειδικά στην πλατεία Συντάγματος, λένε ότι εκεί είναι το στέκι τους! Είναι άτομα στα οποία κυριαρχεί το συναίσθημα και χαρακτηριστικό τους είναι το ιδιόμορφο ντύσιμο, το έντονο βάψιμο, καθώς και η φράντζα που καλύπτει το ένα μάτι. Γι' αυτό αποφασίσαμε να δούμε βαθύτερα το θέμα και έτσι διερευνήσαμε κάποιες συνεντεύξεις εμο.

- Πείτε μου τι είναι εμο ?
Το εμο βασικά είναι ιδεολογίες.
- Από πότε ξεκινά αυτό?
Από το 1988 στην Αμερική. Τα τελευταία χρόνια όμως , έχει γίνει μόδα και έχει αλλάξει η σημασία του.
- Ποιο είναι το style σας?
Τα βαμμένα μαύρα νύχια, η φράντζα και τα βαμμένα με μαύρο μολύβι , κόκκινα μάτια που συμβολίζουν το κλάμα.

Όλα τα προηγούμενα είναι σήμα κατατεθέν για εμάς. Έτσι ντύνονται και τα αγόρια!

- Ακόμη και τα αγόρια?
Ναι, φυσικά!
- Πείτε μου τα πιστεύω σας, δηλώνετε πληγωμένοι ή απλά έχετε μέσα σας πράγματα που θέλετε να κρύψετε?
Ανάλογα με τη διάθεση μας. Για παράδειγμα, αν είμαστε χαρούμενοι, θέλουμε να το δείχνουμε.
- Πώς το δείχνετε δηλαδή?
Το δείχνουμε, είμαστε χαρούμενοι. Έχουν βγάλει μια εικόνα για τους εμοί ότι είμαστε μόνο καταθλιπτικοί, αυτό δεν είναι αλήθεια. Κάποιες φορές είναι και καταθλιπτικοί, κάποιες όχι, απλά έχουν έντονα συναισθήματα. Μάλιστα στην Ελλάδα και το εξωτερικό έχουν γίνει αυτοκτονίες, γιατί έχει περάσει το μήνυμα, αφού είμαι εμοί, πρέπει να αυτοκτονήσω.
- Υπάρχει και σε εσάς αυτό?
Φυσικά, όταν κυκλοφορούμε στο δρόμο ο κόσμος είναι πολύ περίεργος μαζί μας.
- Δηλαδή έχετε πόλεμο με κάποιους?
Όχι με κάποιους συγκεκριμένους, Αυτοί έχουν μαζί μας. Είναι κάποιιοι, δηλαδή, που πάνε κόβουν φράντζες και μας πετάνε γιαούρτια. Στα χωριά δεν είμαστε πολλοί εμοί, αλλά στην Αθήνα αρχικά σύχναζαν στην Κηφισσιά, όμως τους έδιωξαν και τώρα αράζουν στο Σύνταγμα.
- Τι συμβολίζει η φράντζα τελικά?
Συμβολίζει το ότι θέλουμε να βλέπουμε τη ζωή με το ένα μάτι.
- Γιατί αυτό?
Γιατί πιστεύουμε ότι η ζωή δεν είναι αυτή που θα έπρεπε να είναι. Απλά δεν μας αρέσει.
- Πόσο χρονών είναι ο μεγαλύτερος εμοί που γνωρίζεις?
Ο μεγαλύτερος εμοί που γνωρίζω είναι 35 ετών.
- Πώς τα πάτε με την θρησκεία?
Βασικά δεν πιστεύουμε σε τίποτα!
- Έχετε δική σας μουσική?
Όχι δεν υπάρχει εμοί μουσική, δεν στηριζόμαστε σε κάποιο είδος. Κυρίως ακούμε ξένα και από ελληνικά Κοργιαλά.
- Τι διαφορά έχετε από τα άλλα παιδιά της ηλικίας σας?
Βασικές μας διαφορές είναι η εμφάνιση και ο τρόπος σκέψης.

- Δηλαδή πώς σκέφτεστε εσείς?
Μας απασχολούν άλλα θέματα!
- Έχετε τάσεις αυτοκτονίας?
Ναι!
- Γιατί?
Όταν στεναχωριόμαστε , πιστεύουμε ότι οι emo είναι τόσο συναισθηματικοί που με οποιοδήποτε πρόβλημα τους κλείνονται στον εαυτό τους. Έτσι καταλήγουν σε αδιέξοδο και σκέφτονται ως μόνη λύση, την αυτοκτονία.
- Οι γονείς σας ξέρουν ότι θέλετε να αυτοκτονήσετε?
Δεν ανοιγόμαστε βασικά, υπήρξαν φορές που ήθελαν να μας πάνε σε ειδικό.
- Στο σχολείο εμφανίζεστε έτσι?
Ναι, αν και οι καθηγητές είναι περίεργοι. Το στυλ μας παραμένει το ίδιο απλά προσπαθούμε να είμαστε πιο διακριτικοί.
- Εσείς ερωτεύεστε? Αγαπάτε?
Ναι, πολύ έντονα, υπάρχει το emo love, που σημαίνει να δίνεις και την καρδιά σου στον άλλον.
- Έχω ακούσει ότι τα emo αγόρια είναι ομοφυλόφιλοι, ισχύει?
Όχι, απλά επειδή το κούρεμα τους είναι γυναικείο έχει περάσει αυτή η εντύπωση.
- Τι προβληματισμούς έχετε με την πολιτική?
Δεν ασχολούμαστε με την πολιτική, γιατί κανένα κόμμα δεν μας εκφράζει.
- Πώς θα θέλατε την Ελλάδα?
Πολύ καλύτερη από ότι είναι.
- Πώς νιώθετε τελικά?
Μπερδεμένα!!!
- Όνειρα κάνετε?
Ναι, φυσικά
- Αυτά όμως είναι αντιφατικά, από τη μία αυτοκτονία και από την άλλη όνειρα?
...Δεν αποκλείουμε τίποτα...

Ίμο» ανήμερα

Τα Emo (ίμο) δεν είναι μάρκα αναψυκτικού, αλλά ένα εφηβικό ρεύμα που εκφράζεται με ένα ορισμένο στυλ στο ντύσιμο και τη συμπεριφορά και με μια προτίμηση για ένα ορισμένο είδος μουσικής. Τελευταία, τα βλέπουμε παντού: αγόρια και κορίτσια με μαύρα ρούχα, μαυρισμένα μάτια (όχι από μουνιά αλλά από καραμπογιά) και, το σήμα κατατεθέν, ασύμμετρα κουρεμένο μαλλί με μια γιγάντια φράντζα που κρύβει το μισό πρόσωπο. Καλά παιδιά, ήσυχια και επιμελώς θλιμμένα (η ονομασία τους προέρχεται από το emotional, συναισθηματικός).

Προχθές, η καθημερινή εκπομπή «24 ώρες ΣΚΑΪ», με τον Δημήτρη Γιατζόγλου, είχε ένα σύντομο αλλά περιεκτικό ρεπορτάζ για τους Emo, με αφορμή ένα πρόσφατο επεισόδιο στη Γλυφάδα, όταν καμιά εικοσαριά «τρέντηδες» πλάκωσαν δύο ανυπεράσπιστους «ίμο». (Οι «τρέντι» είναι οι πιτσιρικάδες που ακολουθούν πιστά τη μόδα.)

Ιδιαίτερη έκταση έδωσε στο ίδιο θέμα το «Καλημέρα με τον Τέρενς», με μια συγκινητική και ειλικρινή τηλεφωνική παρέμβαση μιας «μάνας ίμο» (αντίο «μάνια ρείβερ»). Ο κ. Κουίκ εξήγησε ότι «δύο “ίμο” είχαν προσκληθεί στην εκπομπή, αλλά την τελευταία στιγμή το ακύρωσαν. Βέβαια, δεν θα δείχναμε πρόσωπο, θα μιλούσαν πλάτη», μια που οι περισσότεροι «ίμο» είναι μαθητές που μέχρι να τελειώσουν το λύκειο, έχουν ξεπεράσει τον «ιμισμό». Τι χρειάζεται όμως η πλάτη; Αρκεί να τραβήξει κανείς τη φράντζα - κουρτίνα και το πρόσωπο κρύβεται εντελώς.

Η εφηβική μελαγχολία έχει το στοιχείο της απόρριψης, της αντίδρασης, έστω και αν αυτή η διαμαρτυρία εκφράζεται κυρίως με την ενδυματολογική και μουσική διαφοροποίηση, έστω και με λίγη θανατολαγνεία που παραπέμπει στην Αθηναϊκή Σχολή του 19ου αιώνα («Θέλω ψυχή ημιθανή, ψυχή καταβληθείσα...»). ;Άγουρα πλάσματα είναι τα «ίμο», αμάθητα από δουλειά και ταλαιπωρία, και έχουν κάθε λόγο να βλέπουν με δυσπιστία τον «κανονικό» κόσμο. Μακάρι, μεγαλώνοντας, τα «ίμο» να μη γίνουν σαν τον κόσμο που τώρα απορρίπτουν, να μην αποδειχτούν αφομοιώσιμα.

Πίσω από την κουρασμένη έκφραση, τη μαύρη μαυρίλα, σπαρταρά η νεότητα. Ένας εικοσάρης «ίμο» είναι αναχρονισμός. Χίλιες φορές καλύτερα τα «ίμο» από τα τηλεοπτικά στερεότυπα των εφήβων στα ελληνικά σίριαλ και στις διαφημίσεις με τον αρπακτικό καταναλωτισμό τους ή από τους άγουρους κλώνους των σταρ της ποπ βλακείας που παρελαύνουν στη «Eurovision Junior».

GOTH

- Από που προήλθε το όνομα goth?

Το όνομα προήλθε αρχικά από μια γερμανική φυλή την οποία οι Ρωμαίοι θεώρησαν βάρβαρη. Αρκετά αργότερα η λέξη γοθικός χρησιμοποιήθηκε, από τους κριτικούς για να προσδιορίσει ένα συγκεκριμένο ύφος μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής . Ο όρος χρησιμοποιήθηκε κατά τον 18^ο/19^ο αιώνα της λογοτεχνίας για να χαρακτηρίσει λογοτεχνικά κείμενα που προσέδιδαν με ρομαντική γοητεία στο θάνατο και γενικότερα στο υπερφυσικό. Στη μουσική ο όρος “Γοθικός” πρωτοεμφανίστηκε περίπου το 19/. “Goths” ή “gothic punk” χαρακτηρίστηκαν οι οπαδοί της συγκεκριμένης μουσικής , ιδιαίτερα εκείνοι που είχαν και το ανάλογο “gothic look”.

- Τι είναι goth?

Το goth, θα μπορούσε εύκολα να χαρακτηριστεί ως μια «εναλλακτική υποκουλτούρα» .Παράλληλα είναι ένας ύφος της μουσικής και μια μόδα , όπως και το πανκ. Οι άνθρωποι που ακούνε αυτού του είδους μουσική δεν ντύνονται απαραίτητως στο ανάλογο ύφος,(σκουρόχρωμα ρούχα , fetish accessories , διχτυωτά καλσόν) και οι άνθρωποι που μοιάζουν με Goths δεν συμπαθούν απαραίτητως τη Goth μουσική. Εντούτοις , στη σπάνια περίπτωση που κάποιος μοιάζει με ένα goth και συμπαθεί και τη μουσική , οι πιθανότητες να είναι πραγματικά goth είναι αρκετές , ειδικά εάν το αρνείται!

➤ Τι είναι το gothic look , λοιπόν?

Οι πρώτοι gothsters είχαν πολλά κοινά στοιχεία με τους πανκ , εάν εξαιρέσουμε το γεγονός πως τα κυρίαρχα χρώματα ήταν το μαύρο για τα μαλλιά και τον ιματισμό (με το περιστασιακό ξέσπασμα του λευκού, κόκκινου ή πορφυρού) και το ασήμι για τα κοσμήματα.

Χρησιμοποιούσαν πολύ τα διχτυωτά αξεσουάρ και είχαν ένα συγκεκριμένο makeur, το οποίο χαρακτηρίζονταν κυρίως από τα πολύ άσπρα πρόσωπα και τα πολύ μαύρο eyeliner (και για τους άνδρες και για τις γυναίκες). Τα μαλλιά παλιότερα ήταν μαύρα και κοντοκουρεμένα , αλλά με το πέρασμα του καιρού πολλές νέες «goth» κομμώσεις πήραν τη σκυτάλη του κλασσικού μαύρου κοντού μαλλιού.

Το makeur παραμένει ένα αναπόσπαστο τμήμα του βλέμματος , αλλά το ντύσιμο έχει διαφοροποιηθεί έτσι ώστε μερικοί να φορούν , τώρα , ενδύματα εμφανώς επηρεασμένα από τις ρομαντικές μορφές του 18^{ου} /19^{ου} αιώνα , ενώ άλλοι δείχνουν ιδιαίτερη προτίμηση σε PVC, δερμάτινα και διχτυωτά (το συντριμμένο βελούδο τείνει να είναι μια άλλη συμπάθεια των Goths). Το μαύρο και το λευκό παραμένουν τα κυρίαρχα χρώματα, καθώς και το πορφυρό κόκκινο.

HIP-HOP

0 7

Το Χιπ χοπ (Hip-Hop) δεν είναι ένας είδος μουσικής ή ένα είδος χορού, αλλά μία κουλτούρα που αποτελείται από 4 στοιχεία:

1. Rap (Ο στίχος)
2. Breakdancing(Ο χορός)
3. Djing(Η μουσική)
4. Graffiti(Η εικόνα)

Το Hip-Hop...αναπτύχθηκε σε υποβαθμισμένες περιοχές των ΗΠΑ, όπως το Bronx στη Νέα Υόρκη και σε άλλες μεγάλες πόλεις όπου υπήρχε μεγάλη ανεργία και φτώχεια. Τα 4 στοιχεία δεν αναπτύχθηκαν την ίδια χρονική στιγμή αλλά σε διαφορετικές χρονικές περιόδους. Οι ρίζες του ανάγονται στην δεκαετία του '70, όταν άρχισαν τα πρώτα δειλά βήματα.

Break dancing

Το Break Dance είναι είδος χορού. Οι πρώτοι B-boys (breakdancing) εμφανίστηκαν το 1973 και ήρθε ως δια μαγείας και έλυνε τις διαφορές μεταξύ συμμοριών (δεν φτιάχτηκε γι'αυτό το λόγο απλά χρησιμοποιήθηκε).

MCing

Το MCing άρχισε το '75-'78 όταν ένας Dj σύνδεσε το μικρόφωνο στο μίχτη του και άρχισε να λέει διάφορους στοίχους, σαν σλόγκαν, για να εμπυχώσει τους B-boys. Έτσι ξεκίνησαν οι πρώτοι MC's το '79-'85. Έπαιρναν το μικρόφωνο και μιλούσαν για την προσωπική τους ζωή για διάφορα προβλήματα της κοινωνίας καθώς και για θέματα όπως οι σχέσεις τους, το χιούμορ και άλλα. Αυτό που έκανε διαφορετική την Rap και το Mcing, εν τέλει, καθώς και ολόκληρη την Hip-Hop κουλτούρα, είναι ότι δεν χρειάζεται να έχεις τελειώσει κάποια σχολή για να χορέψεις, να τραγουδήσεις, να ζωγραφίσεις ή να παίζεις μουσική. Το κάνεις επειδή το νοιώθεις και για να περάσεις το δικό σου μήνυμα.

Graffiti

Ένα spray χρώματος

Το Graffiti ενσωματώθηκε στο hip-hop ως ένα από τα στοιχεία του στα τέλη του '60, όταν ένας Ελληνοαμερικάνος που έκανε delivery πίτσες έγραφε όπου πήγαινε το ψευδώνυμο του και τον αριθμό της οδού όπου έμενε (TAKI 183). Έτσι γεννήθηκε η σύγχρονη μορφή του graffiti. Από τότε μεταφέρθηκε σε κάθε γωνιά του πλανήτη, από την Βραζιλία μέχρι το Ιράν, και έγινε ένας τρόπος έκφρασης του καλλιτέχνη κατά της πολιτικής ή για διάφορους άλλους σκοπούς. Το Graffiti γεμίζει το αστικό γκρίζο με ένα χρώμα

της ψυχής που γεννιέται εκείνη τη στιγμή στο μυαλό του καλλιτέχνη και από τη καρδιά μεταφέρεται στο χέρι του που κρατάει το spray.

Djing

Ο DJ Hypnotize και Baby Cee, δύο Dj's

Το Djing δημιουργήθηκε το '75-'78 και χρησιμοποιήθηκε στην αρχή για να έχουν ρυθμό οι B-boys και μετά για να λένε πάνω στο ρυθμό των beat τους στίχους τους οι Rappers. Ο πρώτος Dj ήταν ο Kool Herc: με την απομόνωση κομματιών από διάφορους δίσκους και την ανάμιξή τους δημιούργησε τον ήχο του χιπ χοπ . Αργότερα, η δεύτερη γενιά των Hip-Hop Dj's και οι μετέπειτα γενιές με πολλές καινοτομίες όπως η μίξη δύο τραγουδιών σε ένα έφτασε τους Dj's σε αυτό που είναι σήμερα. Οι Dj's ήταν τα αστέρια του Hip-Hop τα πρώτα χρόνια αλλά από το 1978 και μετά τα φώτα έκλεψαν οι Mc's.

Σημαντικές προσωπικότητες του Hip Hop

Νονός του χιπ χοπ θεωρείται ο Afrika Bambaataa ο οποίος είναι ένας από τους τρεις βασικούς δημιουργούς του break-beat deejaying και είναι επίσης ο κύριος συντελεστής της διάδοσης της ραπ και της hip hop κουλτούρας σε όλο τον κόσμο. Είναι γνωστός ως "Παππούς" ή "Νονός" ή Amen Ra της Παγκόσμιας κουλτούρας του χιπ χοπ, καθώς και ως πατέρας της Electro Funk.

Hip hop style

Στο hip hop style συναντάμε φαρδιά ρούχα. Φαρδιές μπλούζες που συνήθως απεικονίζουν graffiti, φαρδιές ζακέτες και φαρδιά παντελόνια. Τέλος τα παπούτσια τους τις περισσότερες φορές είναι skate.

Punk

Το Πανκ είναι ένα μουσικό είδος που ξεκίνησε στις ΗΠΑ της Αμερικής στη δεκαετία του '60, αρχικά από τη Νέα Υόρκη, και έγινε γνωστό στα μέσα της δεκαετίας του '70. Οι ρίζες του βρίσκονται στο garage rock αλλά και σε συγκροτήματα όπως οι MC5, Stooges, Ramones, Πάτι Σμιθ, και New York Dolls, μετά τα μέσα της δεκαετίας του '70 όμως εισήχθη στην Αγγλία και έγινε δημοφιλές από συγκροτήματα όπως οι Sex Pistols, οι Clash, οι Crass κ.α σαν μουσική του λευκού απορριπτόμενου νεολαίου και μέρος ενός κινήματος πολιτικής και κοινωνικής καταγγελίας και αμφισβήτησης του κατεστημένου

Το punk χωρίζεται σε διάφορα είδη που μεταξύ τους έχουν κυρίως ιδεολογικές διαφορές και διαφορές στους στίχους.

- Χάος punk: Μιλάει κυρίως για την κατανάλωση αλκοολούχων ποτών (μπύρες συνήθως) και καταστροφές.
- Oi!punk: Κύριο θέμα του είναι η ενότητα punk και skinhead. Επίσης η φτώχεια και το ποδόσφαιρο.
- Άναρχο-punk: Στηρίζεται στην αρχική ιδεολογία. Πιο πλούσιο σε στίχους από τα άλλα είδη, θίγει θέματα όπως η εξουσία, η ισότητα ανδρών-γυναικών, ο φασισμός, ο ρατσισμός, η ανισότητα/ ισότητα, τα δικαιώματα των ζώων, η αστυνομική βία, η παγκόσμια ειρήνη, η επανάσταση, η σημερινή κοινωνία κ.α
- Ναζιστικό punk: Μερικές φορές συγχέεται με το Oi! Punk. Οι στίχοι υποστηρίζουν κυρίως τον εθνικοσοσιαλισμό. Εναντιώνονται στην μετανάστευση και στο σημερινό σύστημα και υποστηρίζουν την υπεροχή της Άρειας φυλής.

Το punk style από όταν ξεκίνησε τη δεκαετία του '70 στόχο είχε να προκαλεί την κοινή γνώμη. Από τότε μέχρι σήμερα κάποια από τα τυποποιημένα αξεσουάρ έχουν αλλάξει ή έχουν αντικατασταθεί με νέα. T-shirt με προσβλητικές στάμπες όπως ανάποδοι σταυροί, σβάστικες κτλ ήταν πολύ διάσημα στα αρχικά κύματα του punk.

Τα μαλλιά είναι φτιαγμένα για να φαίνονται ατημέλητα, σε αντίθεση με προηγούμενες εποχές όπου ήταν κυρίως μακριά. Είναι βαμμένα σε αφύσικα χρώματα (πράσινο, έντονο κόκκινο, μοβ).

Επίσης, αρκετά γνωστά είναι και τα δικτυωτά καλσόν (πολλές φορές σχισμένα) και τα περικόρπια με καρφιά, οι παραμάνες (πάνω στα ρούχα ή σαν σκουλαρίκια).

Το punk είναι μια ιδεολογία και οι οπαδοί του έχουν συγκεκριμένα πιστεύω τα οποία τα εκφράζουν μέσα από το ντύσιμο τους το οποίο τους κάνει να ξεχωρίζουν καθημερινά ανάμεσα στους υπόλοιπους ανθρώπους.

Χίπις

Οι χίπις ήταν ένα νεανικό κίνημα που ξέσπασε στις ΗΠΑ στα μέσα του 1960, και διαδόθηκε ταχέως σε όλον τον κόσμο .Οι ιδρυτές του είχαν ως σκοπό την επεκταμένη γνώση και την ενημέρωση . Πολλοί δημιούργησαν τις δικές τους κοινωνικές ομάδες και κοινωνίες, διαφωνούσαν κάθετα με τον πόλεμο στο Βιετνάμ, άκουγαν ψυχεδελικό ροκ, υποστήριζαν τη σεξουαλική επανάσταση, και χρησιμοποιούσαν ναρκωτικά όπως μαριχουάνα, LSD και « μαγικά» μανιτάρια έτσι ώστε να καταφέρουν να «εξερευνήσουν» εναλλακτικά και καινούρια πράγματα.

Οι χίπις εξέφραζαν τις απόψεις τους μέσα από το στυλ και το ντύσιμο τους. Κλασικό χαρακτηριστικό τους ήταν τα στρογγυλά γυαλιά ηλίου σε συνδυασμό με κορδέλες ή μπαντάνες. Επίσης φόραγαν ανοιχτόχρωμα ρούχα που πάνω τους απεικόνιζαν λουλούδια και άλλα χαρούμενα σχέδια. Όσο για το κούρεμα τους είχαν συνήθως μακριά μαλλιά ή πιασμένα κοτσίδα ή σε στυλ άφρο. Πολλοί βέβαια άφηναν μακριά γένια και μούσια τα οποία τους έκαναν να ξεχωρίζουν μέσα στο πλήθος.

Οι χίπις είχαν ως σκοπό τους την ειρήνη, την συμφιλίωση των ανθρώπων, και πολλά άλλα ανθρωπιστικά μηνύματα που θέλανε να περάσουν στον κόσμο, πολλά από αυτά τα κατάφεραν και έχουν αποτελέσματα μέχρι και σήμερα όπως τα μουσικά φεστιβάλ μέχρι και τις σύγχρονες σεξουαλικές απόψεις

και επαναστάσεις στον κυβερνοχώρο. Όμως ό,τι και αν προσπαθούσαν οι χίπις να δώσουν στον κόσμο ξεχώρισαν μέσα από το ιδιαίτερο ντύσιμο και στυλ τους

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οι διαχωρισμοί όπως οι παραπάνω δεν είναι ένα καινούριο φαινόμενο. Αυτό όμως που δεν πρέπει να ξεχνάμε είναι ο σεβασμός στο δικαίωμα του καθενός στην διαφορετικότητα, δηλαδή να ντύνεται, να νιώθει όπως θέλει και να κάνει ελεύθερα τις επιλογές του. Ο τρόπος συμπεριφοράς ή εξωτερική εμφάνιση δεν πρέπει να είναι κριτήριο για το αν θα αποδεχτούμε κάποιον ή όχι. Όλοι πρέπει να θυμόμαστε ότι ανεξάρτητα από τις επιλογές μας δεν παύουμε να είμαστε στο ίδιο κοινωνικό εποικοδόμημα και να έχουμε τις ίδιες ανάγκες, τις ίδιες υποχρεώσεις και τα ίδια δικαιώματα.

Πηγές:1) *Βικιπαίδεια*

2) *περιοδικό MUST*

3) *Άρθρο από την καθημερινή*